

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

VIII. Multa quoque ex historia Mosis in Romuli historiam translata sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

in generationibus vestris cultu sempiterno. Designari videtur & Moses per Lares illos Permarinos, quibus adem dedicavit in Campo Martio M. Aemilius Cenfor, quam undecim annis ante voverat L. Aemilius Regillus, navali praelio, adversus Praefectos regis Antiochi. Meminit Livius. Permarini sunt *σπανόροι*, ut habent veteres Glossae Philoxeni; quo nomine Moses per mare Rubrum transitus designatur. In antiquo Mar-more Laribus conjungitur Silvanus, & SILVANUS LARUM dicitur; supple, du-dor: ut in alia Inscriptione, & apud Macrobius, Hercules Musarum, hoc est, *μου-sαίμωνος*. Atqui Silvanus Moses est. Canina pelle amicum, iisque canis affidet, quem admodum, praeter alios, describit eos eleganter Pseudo-athenagoras: propter Ca-lebium à Mose ad explorandam Palaestinam missum, cujus nomen *canem* significat. Minime mirum igitur si in Aegyptiorum quoque Theologia, quae tam multa à Mose mutuata est, Lares reperiuntur.

Liv. libr. 40.
cap. 52.

Inscript. Grut.
P. 67. & 1070.
Macrobi. Sat.
libr. 1. cap. 12.
Athenag. Erot.
libr. 6.

Multa quo-
que ex histo-
ria Moysi in
Romuli histo-
riam transla-
ta sunt.
Plutarch. in
Noma & Ca-
pulo.

VIII. Haudquaquam sane, quaecunque de Romulo prodita sunt, conficta ac falsa esse dixerim. At si fidem sequimur historiae, fabulosa pleraque de eo narrari, contraria multa ac pugnancia comperiemus. Atque id eo credibilis est, quod docue-rit non uno loco Plutarchus, cladem Romae à Gallis illatam veterum temporum mo-numenta ita consumpsisse, ut recentia multa, non praefata solum illa, efficeret ambigua & incerta. Veris autem sic falsa permixta sunt & involuta, ut non aegre tamen pos-sis agnoscere ex Mosiacis promtuaris haec fere provenisse. Res indicium faciet. Filiam Regis, matrem habuit Romulus, à filia Regis adoptatus est Moses, & filii loco habitus. Contra Vestalium & Amulii legem conceptus à matre & editus est Romulus: contra Pharaonis edictum à matre Moses infans per tres menses clam educatus est. Magna in Romulo etiam tum infante apparuit corporis dignitas: elegans in cunis vi-sus est Moses. Fratrem unicum Romulus habuit Remum; Aaronem Moses. In alveo seu scapha Romulus expositus est in alluvie Tiberis fluvii super ripas lenibus sta-gnis effusi: Moses in hircella jacens expositus est in carectis Nili. Pastoribus natus Romulus diu creditus est: gente pastoritiae rei dedita progenitus est Moses. Gabiis egregie institutum esse Romulum, & literas, Musicam, artem militarem, *καὶ ὅσα γὰρ τὰς δὲ γὰρ ὁμοίως*, & quaecunque generosos pueros scire decet, edoctum testantur Dionysius Halicarnassensis & Plutarchus: *eruditus est Moses omni sapientia Aegyptiorum*. Romulus pastoralem vitam egit, perinde ut Moses. Idem afflictis praesto erat, ab iisque graf-fatorum & ficariorum vim prohibebat: Moses Ebraeos ab Aegyptiorum injuriis tuta-tus est. Infidiatum est vitae Romuli Amulius, Moses Pharaeo. Romulus Amulium sibi infestum obruncavit: Mose manum protendente, maris fluctibus Pharaeo obrutus est. Fratrem Romulus interfecit: Moses Aegyptium percutientem quemdam de Hebraeis fratri-bus suis. Populum Romanum in tribus, curias, & decurias Romulus discretit, & sin-gulis rectores praefecit, tum & Patrum Senatam instituit: Moses electis viris strenuis de cuncto Israel, constituit eos principes populi, tribunos, & centuriones, & quinquagen-arios, & decanos, qui judicabant plebem omni tempore: tum & Dei jussu elegit septuagin-ta viros de senibus Israel, quibuscum regendi populi munus partitus est. Romulus Sa-binas rapuit, Moses Aegyptios spoliavit. Romulus Acrone victo votum solvit Jovi Fe-retrio, & in Capitolio templum dedicavit; impetum item Tatii, Sabinorumque re-preffit, *ἀνατίνας ἐπὶ θεῶν τὰς πόλεις, & ἰσχυρῶς τὰ δὲ δὴ σῆμα τὸ σελῶντα, καὶ τὰ παλαιὰ ἀεὶ μὲν ἀποτὴν μὴ ἀεὶ δὴν, ἀλλ' ὁπῶσθαι*. protensis in caelum manibus, & cum Jovem precatus esset, ut exercitum scilicet, neve collapsas despiceret res Romanorum, sed res-titueret. Verba sunt Plutarchi. Tum voti compos templum Jovi Statori condidit, quod monumentum esset posteris, inquit Livius, *ejus praesenti ope servatam urbem esse*. In Ama-lectitano praelio cum levaret Moses manus, vincebat Israel, fugatisque tandem & caesis Amalecitis, *Dixit Dominus ad Moysen, Scribe hoc ob monumentum in libro Edifi-cavitque Moyses altare*. Scribunt Dionysius & Plutarchus, ignis perpetui, Vestalium-que consecrandarum ritum Romulo auctori adscribi. Ignem inextinctum Moses sub-jectis lignis indefinenter servari jussit, ut est in Levitico. Lituum gestavit Romulus, virgam Moses, Romulum religiosum, *φειδύττω*, rerum divinarum peritum, sacrorum instituendorum, templorum, altarium, festorum dierum, & solennium feriarum au-ctorem & suasorem faciunt Dionysius & Plutarchus, quibus notis quam Mose simi-lis sit dicere nihil opus est. Romulum coorta tempestate sublimem procella raptum ex oculis hominum ferunt evanuisse, & à Marte patre in caelum fuisse evectum: Moses in monte Nebo mortuus est, & à Deo sepultus, nec ulli mortalium sepul-crum ejus innotuit. Romulus post mortem in Deorum album relatus est: Mose dixit Deus, *Ecce dedi te Deum Pharaoni*; & eum praeterea, tanquam Deum, gentes plurimae coluerunt.

Dion. Hal. l. 1.
Pier. Romul.
Act. 7. 22.

Exod. 12. 11.

Exod. 18. 25, 26.

Num. 11. 16.

Plutarch. Ro-
mul.

Liv. libr. 2. c. 12.
Exod. 17. 11, &
12.

Dion. Hal. l. 1.
Plutarch Rom.
Levit. 6. 12, 13.

Dionys. libr. 2.
Pier. Romul.
Horat. Carm.
libr. 3. Od. 3.
Ovid. Metam.
libr. 14.
Exod. 7. 1.